

U. 16 Mappe /
Ekspl. /
Årg. 1942
O.V. Postk.
Jfr. 1X

Kopier og send videre! La i allfall dette eksemplaret gå videre og stadig videre!

T I D E N S T E G N

Nr. 1

Grunnlagt av O. Thommessen.

23. januar 1942.

GODT NYTT ÅR!

Vi kommer sent på det nye året, vi hadde lang - nødvendig - juleferie men her er vi igjen og vi skal gjøre hvad vi kan for å gi våre lesere en saklig og nöktern nyhetstjeneste i 1942. Under vårt gamle motto "la oss tie sammen og handle sammen ber vi våre lesere sammen med oss ta ansvar for at det norske folk samlet går inn for å vinne friheten tilbake, koste hvad det koste vil.

Det hev me lært er möda værdt :
Å stri for det som var oss kjært :
Og mann for mann me segja kan,
Me elskar dette land.

So lang ei tid, so lang ei strid,
Og endå lengre skal den bli,
Men uredd stend i by og grænd
Ei vakt av norske menn.

Arne Garborg.

HVAD DE DÖDSDÖMTE LERER OSS.

Först lärer de oss att det värsta som kan hända et mänske ikke är döden, men att han svikter sin plikt. Alla de som är blitt skutt har gått i döden utan klage eller frykt, men tvert imot fyllt av håb. En time för eksekusjonen gikk de siste 11 dödssömte till skriftemål och till alters i fängelseskirken nede på Akershus. Alla var preget av tro och tillitsfullhet, och var glad över att de hadde gjort sin plikt mot Gud, konge och fädreland.

Dernest lärer de oss ikke å hate. De önsket ikke hevn, men rettferdigheit. En av dem sa til sine slektninger like før han blev ført bort: Hat ikke, men bygg Norge i kjærighet.

Endelig lärer de oss - og det er det viktigste - att det er också vår plikt å sette livet inn. Våre soldater i England och våra allierade gör det. Disse dödssömte och mange, mange andre gör det. Våra fiender gör det också, ja endog de som reisar til den norske legion gör det. Da går det ikke an att vi sitter hemma och venter på att det skal komme noen over Nordsjön och befri oss. Norge blir aldri mer et fritt land, om ikke vi her hemma också er villig til å sette livet inn. Hver må gjöre sin innsats och ta en hvilken som helst risiko som er nødvendig, om det kan koste stilling eller frihet eller livet.

De som blir skutt dör för oss och istedet för oss. Deres innsats viser oss veien. Deres död roper på oss, at vi fyller rekken bak dem.

Vi lyser fred over deres minne.

Vend.

KIRKENS STILLING I TYSKLAND IDAG.

Biskop Wurm av Würtemberg har holdt en veldig tale ved et kirkemøte i Tyskland, hvor han sier klart fra om nazistenes antikirkelige politikk. De har avskaffet religionsundervisningen. De har utkaldt 60% av prestene til militærtjeneste. De har beslaglagt kirkelige eiendommer. De legger på alle måter hindringer i veien for kirkens arbeide, og har blandt annet nektet alle andakter, ja endog koralmusikk, på offentlige sykehus. "Jeg vilde ønske", sier biskopen mot slutten av sin preken, "at jeg i den vanskelige stilling som vårt land er i idag, kunde be derek ha tillit til ledelsen. Men jeg kan ikke."

NAZISTISK ERKEBISKOP I NORGE.

Sogneprest Beronka fra Hurum planlegger for tiden en reise til Finnland. Hensikten er blandt annet å få den finske erkebiskop Kailas ja til å medvirke ved ordinasjonen av en ny nazistisk erkebiskop her hjemme. Han skal komme etter biskop Stören i Trondheim, som tar avskjed til sommeren. Finnene kommer sikkert til å si nei.

Som vår første erkebiskop er utsett sogneprest til Grönland menighet i Oslo, Lars Frøyland. Han er grovstripet, men ikke medlem av partiet, så de tror vel det er lettere å svegle ham enn en av de prester som er medlemmer.

HURTIGUTDANNELSE AV NAZISTISKE LERERE.

Som bekjent har N.S. satt igang såkaldte hurtigkurser til utdannelse av nazistiske "lærere". Kursene skal være tre måneder, slik at tre kull skulde være utdannet innen høsten. Til sommeren skulde så tomme skruen settes på lærerne. De som ikke vilde svørge til den nye tid, skulde avsettes og erstattes med de hurtigutdannede. Adskillig interesse knytter sig derfor til disse kursene. De første åpnes i disse dager. N.S. hadde håbet på 500 deltagere. Efter sikkert forlydende har det meldt sig 50!

Det er idag mer enn noengang påkrevet at hjemmene støtter op om lærerne. Våre lærere fortjener det. Og det aktive samarbeide hjemmene-skolen på demokratisk-kristent grunnlag vil i høieste grad underbygge motstanden mot forsökene på å nazifisere våre skolebarn.

FRIVILLIG SKAL DET VÆRE.

N.S. har bestemt at alle statens embeds- og tjenestemenn skal være tvungne medlemmer av statens yrkesgruppe. Terboven har imidlertid foreslått at alle statens folk skal melde sig frivillig inn i N.S. De som ikke gjør det, skal avskjediges og fengsles.

Dette er hvad man forstår ved "frivillig" etter rettskrivningen av 1941!

OTTAWA-KONFERANSEN.

Det har vært fremsatt mange gjæsteringer om hovedformålet med Churchills reise til Amerika. Et telegram til danske aviser løfter litt på sløret. Summen av disse uttalelser er :

Det er lykkes å komme til enighet om at vi skal ta Hitler først.

I samme retning går uttalelser fra Roosevelt, at hjelpen til England og Sovjet-Russland skal fortsette i stigende skala. Roosevelt uttalte : Med den ene hånd skal vi klare Japan. Med den annen skal vi gi stadig øket hjelp til våre forbundsfaller Storbritannien og Sovjet-Russland.

AKTUELL KRIGSBETRAKTNING.

Desember måned bragte en rekke store krigsbegivenheter. I fremtiden vil denne måneden formodentlig bli stående som den måneden da krigen snudde (svarende til august 1918). Det viktigste som hendte var :

Amerika (og Japan) trådte inn i krigen.

Den tyske retrett begynte i Russland.

Tysk/italiensk nederlag i Nord-Afrika.

Hitler overtok den direkte militære ledelse av den tyske hær.

Dette siste var ikke det minst viktige. Hvad enn de nærmere omstendigheter kan ha vært, så vidner dette ombyttet om en dyptgående krise i den tyske hær. Et slikt skifte i den øverste ledelse måtte under en krig alltid sette tegn på at tingene ikke går etter ønske. Vi behøver bare å minne om de tyske høyerende kommentarer da man trodde at Timosjenko, Budjonne og Vorosjilov var avsatt (hvilket de ikke var).

Det har gått mange rykter i forbinnelse med denne Hitlers "maktovertagelse". Men vi tror at den følgende fremstilling ligger sannheten nær :

Allerede i august var den tyske hærledelsen klar over at det russiske felttog ville bli en fiasko. Den meddelte dette til Hitler og gav ham tre måneder til å tilveiebringe en kompromissfred. Men Hitler ville eller kunde ikke skaffe fred. I oktober forlangte så hærledelsen en "forkortning" av fronten, d.v.s. opgivelse av Norge og Finnland, röming av Nord-Afrika, opgivelse av Italia undtagen Po-sletten. Hitler nektet å gå ned på det, han ville ikke opgi noe av det han hadde vunnet, og forlangte fortsatt offensiv overalt. Hærledelsen hadde ønsket å stanse ved Smolensk, og hadde utarbeidet et memorandum som skulle forklare dette for det tyske folk : De russiske armeer var nu tilintetgjort, og dermed var den tyske hær oppgave løst, det hadde ingen hensikt å fortape sig i det uendelige russiske rum, o.s.v. (En del av dette memorandum fikk vi siden i form av pressechef Dietrichs beryktede erklæring i oktober om at nu var Russlands militærmarkt knust så den aldri kunde reise sig igjen. Bare oprensning gjenstod!) Men Hitler ville ikke stanse ved Smolensk, han ville erobre Leningrad, Moskva, Krim, Rostov, Kaukasus - oljen! Hærledelsen gikk nødtvungen med, og 50 divisjoner (900 000 mann) ble overført fra Frankrike, Holland, Belgia og Norge og satt inn i øst, vesentlig mot Leningrad og Moskva. Samtidig rullet fronten videre fram i syd - Krim ble angrepet og man nærmet sig Rostov. Kommandanten på syafronten var marskalk von Rundstedt. Han bad om forsterkninger, men fikk det svar at han hadde å ta Rostov med de styrker han hadde. Han bad igjen om forsterkninger med den begrunnelse at hans rekognoseringsfly hadde vist ham at Timosjenko samlet en stor hær øst for Rostov. Han fikk etter beskjed om å ta Rostov med de styrker han hadde. Han bad om at angrepet på Krim måtte oppgis så han kunde få forsterkninger derfra, men fikk istedet ordre om å sette inn elitedivisjonen "Adolf Hitler". Han svarte: Har allerede satt divisjonen inn en gang. Setter jeg den inn en gang til, eksisterer ikke lenger noen divisjon "Adolf Hitler". Hitler ble ført nærmest og spurte om han fortsatt ønsket å ta ansvaret for operasjonene. Von Rundstedt svarte nei. En ny general ble tildelt kommandoen. Efter 24 timer frala han sig ansvaret, og ble erstattet med en tredje, som klarte å trenge inn i Rostovs forsteder. Da kom Timosjenkos hær veltende, og tyskerne måtte rømme ut igjen, betydelig fortørre enn de hadde trenget inn. Hærledelsen forlangte nu påny en forkortning av fronten - offensivene mot Moskva og Leningrad var imens gått istykker. Hitler nektet. Resultatet ble som vi vet : Hitler mottok generalenes avskjedsansökninger, og måtte selv overta ledelsen.

Det er ikke bare marskalkene von Rundstedt, von Brauchitsch og von Bock som er blitt avsatt. En rekke andre generaler er også trått tilbake fra sine kommandører, deriblant general von Falkenhorst og general Dietl. Falkenhorst er nu attor i Norge, han har beholdt

kommandoen over styrkene her. Hvem som har overtatt kommandoen i Finnland, vites ikke.

Generalenes tanke da de "laget kabinettspørsmål" var visstnok at Hitler derved skulle bli tvunget til å böie sig og virkelig forkorte fronten, d.v.s. opgi Norge, Finnland, o.s.v. Som vi vet, er dette hittil ikke skjedd. Det vil nu neppe skje frivillig.

Vi husker allw den tyske V-kampanje isommer, med hovedslagordet : Tyskland seirer på alle fronter.

Nylig bragte Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning dagens krigstelegrammer under en seks-spaltet fellesoverskrift :

Tyskland taper på alle fronter !

NORGES SELVSTENDIGHET.

I sin encstående, strålende, geniale og gigantiske tale i Bergen kom Quisling, ved siden av de gamle fraser som forekommer i samtlige hans taler, med en oppsiktsvekkende nyhet : Norges selvstendighet er nu praktisk talt fullført ! Og det er jo sant. Norge er nu så fritt som Quisling kan gjøre det. Under budgettbehandlingen ihøst forekom en liten episode som karakteriserer våre uegennyttige og kraftige statsmenn, de såkaldte ministres, makt. Minister Lunde forela Kulturdepartementets budgett for sine tyske kontrollører, og framholdt i et lengre fordrag at hans departement måtte oprette 13 nye sekretær-stillinger med toppgasje, på grunn av det voldsonne arbeidspresset. En av tyskerne bemerket : "Tretten, det var svært mange; kan De ikke klare Dem med litt færre?", hvorpå Lunde uttalte at han muligens kunde sløife en av stillingene. "Eller tretten", bemerket hans tyske chef tört, og dermed blev det.

DANSKENE HOLDER MÅL.

Samholdet og innstillingen i Danmark later intet tilbake å ønske på noe hold, undtatt i N.S.-kretse, hvor frafallet er merkbart. Vår redaksjon hadde forleden anledning til å fordype sig i en dansk vittighetsavis, hvor den danske Quisling med sine 2 tilhengere var særlig fornöielig karrikert. Den tyske okkupasjonsmakt har således i Danmark tatt skrittet fullt ut og åpent erkjent den danske nazismes fallitt.

Tilslutningen til antikomminternpakten var et hårdt slag for den danske befolkning, noe i likhet med hvad vi følte da tyskerne vilde tvinge stortingsmennene til å avsette vår konge. Det kom til alvorlige optøier i København med massearrestasjoner og 1 drept.

Scavenius' ulykkelige reise til Antikomminternmøtet blev således optakten til en ny nasjonal vekkelse der nede. Og tyskerne raser. Enda et håb som forsvant.

Vi anbefaler forøvrig å lese artikkelen om Danmark i siste nummer av "Monatsheft für Norwegen".

FETT-STTUASJONEN.

Vi har en stakket stund kunnet glede oss over meierismör i butikkene. Dette betyr dessværre bare at det nu er så godt som slutt på margarinen for en tid. Hvis sildefisket på Vestlandet slår til, kan vi regne med endel sildeolje i april måned, men inntil da kan det bli knapt ned råstoff til våre margarinfabrikker. Derfor: Spar på smørret, ta tran, lev fornuftig, tron fornuftig, sov tilstrekkelig.

VÅR MORALSKE KAMP.

Krigen har utvidet sig til verdenskrig. Om kort tid vil det ikke finnes nøytrale stater; alle blir nødt til å velge for eller mot.

Son med statene, så ned den enkelte. Også her i Norge, ja ikke minst her.

Norge er i krig med Tyskland. Dette altoverskyggende faktum kan ha trådt litt i bakgrunnen hos den enkelte, som i det daglige sliter med triuelle problemer - mat, lys, ved, tobakk Disse glemme vil snart komme til å våkne op, og nokså ublidt. Der er ikke plass for nøytrale i Norge. De som mener sig å være det, de arbeider med eller mot sin vilje på fiendens side.

N.S. har hittil forsøkt å hverve medlemmer mer eller mindre frivillig. Det er blitt en fiasko. Om ikke lange vil vi se den begynne ned tvang i stor målestokk. De er allerede begynt med sin nye taktikk. De nekter å godta lagers utmelding av den nazifiserte lægeforening. De nekter å godta læreres utmelding av tilsvarende foreninger. Lærerne skal stilles stolen for døren, de skal få valgt mellom å gå inn i partiet (muligens avgift hundsk lojalitetserklæring) eller få avskjed. Studentene skal sökes tvunget inn i nazistiske organisasjoner, og skal derved mot sin vilje innrulleres i nyordningen, c.s.v.

Der finnes dem som ikke ønsker å se disse fakta i øincene, folk som har mistet overblikket i dagens små bekymringer eller folk som i all stillhet ikke ønsker å ta den risiko som nu engang følger med dette å være i krig. Disse folkene sier: La oss fremfor alt ikke utfordre! Vi er et okkupert land, og vi må finne oss i litt av hvert. Men kan da ikke forlange av oss at vi skal risikere stillingen? Mot organisert tvang nytter det ikke å protestere. Hvad gjør det igrunnen om man melder oss inn i N.S.? Det skjer mot vår vilje, og i vårt hjerte er vi like gode nordmenn. Det kan nu engang ikke nyttet å kjenpe våbenløse mot vebnede styrker. Ø.s.v.

Hertil er å si: All motstand koster. Men den nytter, også. Vi er ikke våbenløse. Samler vi oss, og står vi fast, så er vi 99% av det norske folk. Vi kan med henrykkelse undvære N.S., men N.S. (og tyskerne) kan ikke undvære oss, hvis de skal holde livet i Norge gående.

N.S. nå i ren selvopholdelsesdrift, ved hvilke som helst midler, skaffe flere navn i sine medlemsprotokoller. For det første av hensyn til sine tyske herrer, for å vise at de er virksomme tjenere. Men for det annet (og det begynner å bli viktig for dem) nå de skaffe så mange navn der at vannet kan bli grumset, linjene utvisket, for at det kan bli vanskeligst mulig å finne de egentlige medlemmene, de virkelige skyldige, på opgjørrets dag. At den dag kommer, begynner flere og flere av N.S. å ase.

Denne plan må vi krysse ned alle de midler som står til vår rådighet. Vårt løsen er Samhold og motstand. Jo mere samhold, jo bedre motstand - og jo mindre risiko for den enkelte også.

Men en viss risiko må, bør og skal vi løpe. Er vi ikke villige til det, så har vi tapt på forhånd. For glem ikke det - våre motstandere, de løper risiko. De tyske soldater våger sitt liv - med eller mot sin vilje; men de vågor det. Gestapo har sitt liv eller sin fremtid forbrutt hvis de taper. Og våre hjenlige N.S. er som rotten i et hjørne. De følte sig som hevnere, herrer og triunfatorer (samtidig som de nød å være slaver for sine egne fine herrer). Nu er de angstbitere. Ansikt til ansikt med disse motstandere er vi dømt til å tape, og tape yngelig, hvis vi ikke selv vil ta noen risiko.

Noen av oss risikerer å tape stillingen en stund, andre kan komme til å sitte inne noen uker eller måneder. Men rundt om i verden våger millioner av mennesker livet for vår felles sak. Så meget dårligere er ikke vi enn dem, at vi skulle opgi kampen fordi vi trues ned fengsling eller tap av erhverv.

Vi vet at vår sak vil seire. Og for det endelige resultat spiller

Venn!

det kanskje ikke noen avgjørende rolle hvordan vi her hjemme opfører oss. Men det spiller en avgjørende rolle for oss selv. Et ting er å få igjen friheten som en gave fra oven. Når helt annet er det å kjenne for den sammen med andre frihetskjempere og få den igjen som resultat av en felles kamp. Et folks fremtid er folkets eget verk. Det gjelder alltid, men mest i folkets sjebnetime. Og nu har vi vår sjebnetime.

Hold sammen! Gjør motstand!

INNSAMLING AV ULLTÖI ?

Fra vel underrettet hold meddeles at tyskerne i de siste dager har forsøkt å presse igjennem tvangsinnsamling av ulltöi ved forordning av departementet. Hvis ikke Ravner og hans departement etterkommer den tyske ordre, kan det tenkes at tyskrne selv forordner innsanlingen.

TYSK NERVÖSITET OVER "STRANDHUGGENE".

Landsettingen av norske og britiske tropper på Vågsøy blev en hård påkjenning for de tynnslitte tyske nervene. Opphisselsen var almindelig, og tok flere steder nærmest form av panikk. I Bergen stod i flere dager ekstratog ned dampen oppe, klar til å evakuere det tyske forvaltningsapparat. Det samme var tilfelle i Åndalsnes. I Ålesund gikk den tyske hovedstyrke ombord i en 5000-tonner, som blev senket like etterpå.

I kystbyene blev garnisonene satt i alarmberedskap. Til og med innlandsbyen Kongsvinger merket sterke dønninger etter "strandhugget". Og i Larvik (!) patruljerte soldatene med opplantede bajonetter.

Nervösiteten forunderer oss ikke. I hele høst er Norge systematisk blitt tappet for tyske tropper. Den tyske "omnöbleringstaktikken" ned stadige forflytninger av troppene har prøvet å skjule dette for oss. Men nå er ingen lenger i tvil. Fra det ene sted etter det andre meldes det nå "tomme brakker". Alt tyder på at vi blir et "gjestfritt" land om ikke lenge, hvad enten "gjestene" blir jaget ut, eller Østfronten sluker dem.

SENKNINGER AV NORSK TONNASJE.

Vi beklager å måtte meddele våre leserer at "Black Prince" ligger senket i Danzigs indre havn. "Black Watch" flyter fremdeles, men er losji-skib for tyskerne i Finnmarken. De to tidligere Newcastle-båter "Blendheim" og "Beschein" er som bekjent begge senket. Videre vil det være de fleste bekjent at "Kong Ring" blev senket nordpå ved nyttårs-skiftet med 267 av tyskere og hele mannskapet undtatt den keymannen. 3 malinbåter blev senket i Vestfjorden for ca. 14 dager siden. Det har også vært opplyst at "Nordland" og "Kong Harald" blev senket under engelskmennenes landstigning i Lofoten. Dette er imidlertid ikke tilfelle, men maskineriet i begge båter blev ødelagt, slik at de ikke vil kunne benyttes til tyske transporter, forhåbentlig så lenge krigen varer. Nordenfjeldske og Bergenske dampskibsselskaper har i det hele måttet ofre en flerhet av sine båter i disse to krigsår.

30000 norske sjøfolk våger daglig livet for oss! Vi har ikke lov å glenne deres familier som sitter igjen her hjemme!

Vi skal i neste nummer såvidt mulig bringe en oversikt over arrestasjoner i 1942.